

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe goedertierlijck Godt onse ghebreken verdraeght. Dat XII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

mant dē byant geeft haester consent / daer dooz
 oock maect hy den byant stouter / ouermits dat
 de schoonheyt van v rechtbeerdicheydt dat ver-
 eyscht / dat ghy somtijden eenichsins verborcht
 de macht van v bermherticheydt in die sonden /
 die ons eygen onachtsaemheyt / ons ghebuerlyc-
 ker maect / ende daerom hoe eer / hoe dat wy des
 profytelijcker byachtbaerlijcker ende geluckiger
 conuenen alle quaet wederstant doen.

Hoe goedertierlijck Godt onse
 ghebreken verdraeght.

DAT XII. CAPITTEL.

O de bouen-berhaelde maniere so bedancke
 ick v oock booz een andere ghelijckenisse die
 my niet minder profytelijck ende aenghenaent
 was / dooz de welke te weten ghy my kennelijc
 gemaect hebt met wat een goederhande verdul-
 dicheyt ghy onse gebreken verdraeght. Als ic op
 eenen aront tot gramschap berweert was / ende
 sauderdaechs booz der sonnen opganch my ghe-
 legentheyt viel om te bidden / soo hebt ghy v / my
 bertoont in soo byemde gedaente / dat my dochte
 naer v wesen dat ghy heel waert berlaten hande
 hulpe der dinghen ende crachten / als doen mijn
 gemoet ende consciencie my knagende dooz den
 boozgaenden bal / als clagende hebbe ick begost
 te ouerleggen hoe onbequamelijck dat het was
 datmen den doozponck van alle puerheyt ende
 ghesaetheydt soude als in onruste setten met de
 pzikelen van een quaet beroersel / ende ic hebbe
 geordeelt / ia vast gemeynt veel beter te zijn / t'u-
 wer eeren / dat ghy berre van my sout zijn / van
 tegenwoordigh / op die ure als ick versuyne den
 byant wederstant te doen : die my stiert tot din-
 ghen

Noteert
 hoemen
 lichter
 sondighe
 hoe den
 vyāt stou-
 ter vvort.
 Mē moet
 de sonden
 int begin
 sel ve-
 derstaen.

Om de
 sonden
 vvilvvort
 Godt van
 ons ver-
 vrent.

Puerheyt
 ende ghe-
 saetheyt.

Noteert
dese ghe-
lijckenis

ghen die v soo teghen zyn/ daer op hebbe ick een
aenwoorde ontfangen op dese maniere. Hoe can
eenen crancken mensche die nauwelijcs bercre-
gen heeft ghebocht te worden met ander mans
voeten tot het aenghenaem licht der sonnen/ als
daer op comt een haestigh tempceest vertroost
worden/ anders dan inde hope dat het wederom
schoon weder worden sal? soo ic ooc die bercofen
hebbe by v te woonen/ ouerwonnen zynde dooz
de liefde ooc onder alle de baren der sonden die
daer ouerbloeyen neme mijn oplicht tot het
schoon weder van v beternisse / en na de hauen
van v berootmoedinghe. Wat dat ghy my noch
ouerbloediger die dyp dagen geduerende gegont
hebt/ ouermits de daet der tongen beswijckt om
dat wt te spreken/ so bidde ick v laet dat verbuikt
het toegeneyn gen des herrē/ ende wt de diepte des
ootmoedicheyts (tot de welcke v metweerdicheyt
bā v liefde my aldoe meest was lockende)/ leert
my stieren de daet des danckbaerhepds tot de
affectie van v goedertierentheydt/ die tot ons is
al te teer ende verwonderlijck.

Van een neerffige bewaringe van onse affectien.

DAT XIII. CAPITTEL.

Item so belijde ic aen v goedertierēheyt alder
goedertierenste Godt dat ghy noch op een an-
der maniere geboordert hebt mijn traecheyt te
berwecken. Ende hoe wel dat ghy my dooz een
derde persoone genoyt hebt/ so ist nochtans dat
ghy dat immers dooz v seluen niet minder
bermherticheyt als metweerdicheydt volbocht
hebt. Dese persoone als sy my boozhiet na het
H. Euangelium hoe dat ghy op aertrijc geboren
waert/ ende bande herberkens gebonden / heeft
daer by gheboegt dat dit woort my van uwen
weges